

Por todo lo alto

Títol original: *En fanfare* (AKA: *The Marching Band*) **Direcció:** Emmanuel Courcol **Guió:** Emmanuel Courcol, Irène Muscari **País:** França **Durada:** 103 min **Any:** 2024 **Gènere:** Comèdia **Interpretació:** Benjamin Lavernhe, Pierre Lottin, Sarah Suco, Ludmila Mikael ... **Música:** Michel Petrossian **Fotografia:** Maxence Lemonnier **Distribuïdora:** Karma Films
Estrena a Espanya: 28/03/2025
No recomanada per a menors de 12 anys
Doblada en espanyol / Versió original en francès, amb subtítols en espanyol

SINOPSI

En Thibaut és un director d'orquestra de renom internacional que viatja pel món. Quan s'assabenta que és adoptat, descobreix l'existència d'un germà, en Jimmy, un empleat d'un menjador escolar que toca el trombó en una banda de música al nord de França. Sembla que tot els separa, excepte l'amor per la música. En detectar les excepcionals habilitats musicals del seu germà, en Thibaut es proposa reparar la injustícia del destí. En Jimmy llavors comença a somiar amb una altra vida... (FilmAffinity)

CRÍTICA

21/05/2024 - CANES 2024: Dos germans molt diferents estableixen un llaç a través de la música, el riure i les llàgrimes a l'arquetípica cinta del francès Emmanuel Courcol dedicada a alegrar l'espectador

Por todo lo alto, projectada a la secció Canes Première de la 77a edició del Festival de Canes, és el tercer llargmetratge de ficció de l'actor, guionista i director **Emmanuel Courcol**. La història se centra en dos germans, i fins i tot més en la música, amb un llenguatge el més clar possible quan tracta sobre unir les persones, sense importar com poden semblar de diferents.

En efecte, en Thibaut (**Benjamin Lavernhe**) i en Jimmy (**Pierre Lottin**) a penes s'assemblen, almenys a primera vista. La nostra primera trobada amb en Thibaut és al seu hàbitat més natural (el podi d'un director d'orquestra internacionalment aclamat). Mentre dirigeix amb sensibilitat, passió i brillantor la seva orquestra simfònica, de sobte cau. Una visita a la consulta del metge revela una malaltia greu que requereix un trasplantament de medul·la òssia d'un parent proper. El familiar més proper és la germana petita d'en Thibaut, però no només és incompatible, sinó que ni tan sols estan vinculats biològicament. Les molècules d'ADN ho demostren.

Per tant, la veritat es revela: en Thibaut és adoptat, i, a més, té un germà. Entra a la història en Jimmy, un empleat envanit i perdonavides que viu a Lille, a la zona obrera del nord de França. Al principi, en Jimmy rep notícies del seu germà, "Sr. Posho", amb un rotund "no", però finalment accepta donar. El trasplantament es fa amb èxit, i això hauria d'haver estat tot. Però quan se sent la trompeta de Clifford Brown, tots dos troben el seu terreny en comú, en un valor totalment igualitari i democràtic, i se segella un vincle irrompible per sempre.

El trombó és l'instrument d'en Jimmy, que forma part de la banda musical local, la qual, en aquest moment, perdrà el director d'orquestra. I concordant amb l'acollidora i amigable categoria *feel-good* a la qual pertany *Por todo lo alto* de cap a peus, en Thibaut recull la batuta. Es produeix un cert caos, per l'enorme discrepància entre els col·laboradors habituals d'en Thibaut i el grup heterogeni a disposició. Tots ells provoquen petar-se de riure, tant dins com fora de la pantalla. També, pot ser que vesseu una o dotze llàgrimes (us desafiem que no pugueu fer-ho), ja que la malaltia d'en Thibaut torna a empitjorar, amb possibilitats de futur nefastes. Tot forma part de la fórmula provada, analitzada i arquetípica, però la seva actuació i execució és admirable. *Tocando el viento*, *Intocable* i Ken Loach són comparacions vàlides si li apliquem un registre de comèdia, igual que al cinema de Robert Guédiguian, la productora del qual està darrere d'aquesta pel·lícula. Col·locada a meitat del programa del festival, entre pel·lícules de *body horror* i mutilacions, gàngsters que viuen una reassignació de gènere i el naixement de la figura de Donald Trump, *Por todo lo alto* serveix com un perfecte netejador de paladar.

Jan Lumholdt - cineuropa.org